

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2004

Vyhlásené: 22.12.2004

Časová verzia predpisu účinná od: 22.12.2004

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

703

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 26. júla 1995 bol v Bruseli otvorený na podpis Dohovor vyhotovený na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prístupe Slovenskej republiky k dohovoru 25. augusta 2004. Listina o prístupe Slovenskej republiky k dohovoru bola uložená na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie, depozitára dohovoru, 30. septembra 2004. Dohovor nadobudol platnosť 17. októbra 2002 na základe článku 11 ods. 3 a pre Slovenskú republiku nadobudne platnosť 29. decembra 2004 na základe článku 12 ods. 4. Slovenská republika uplatnila pri uložení listiny o prístupe toto vyhlásenie:

„Slovenská republika vyhlasuje, že nebude viazaná čl. 7 ods. 1 dohovoru, ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, sú trestným činom namiereným proti bezpečnosti alebo iným rovnako zásadným záujmom Slovenskej republiky.“.

**K oznámeniu č. 703
2004 Z. z.****DOHOVOR**

vyhotovený na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev

Vysoké zmluvné strany tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie, odkazujúc na Akt Rady Európskej únie z 26. júla 1995, želajúc si zabezpečiť, aby ich trestnoprávne normy účinne prispievali k ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev, konštatujúc, že podvody, ktoré majú dosah na príjmy a výdavky spoločenstva, sa v mnohých prípadoch neobmedzujú na jednu krajinu a často ich páchajú organizované zločinecké siete, presvedčené, že pre ochranu finančných záujmov Európskych spoločenstiev je potrebné trestne stíhať podvodné konanie poškodzujúce tieto záujmy a že na tento účel treba prijať jednotnú definíciu, presvedčené o nutnosti ukladať účinné, úmerné a odstrašujúce tresty za takéto konanie bez toho, aby sa to dotklo možnosti uplatňovať v príslušných prípadoch iný postih, a o nutnosti ukladať za takéto konanie, prinajmenšom v závažných prípadoch, tresty odňatia slobody s možnosťou extradície, uznávajúc, že v oblastiach financovaných Európskymi spoločenstvami zohrávajú dôležitú úlohu obchodné spoločnosti a že osoby, ktoré v nich majú rozhodovacie právomoci, by za patričných okolností nemali uniknúť trestnej zodpovednosti, odhodlané spoločne bojovať proti podvodu, ktoré sa dotýkajú finančných záujmov Európskych spoločenstiev, prijatím záväzkov v oblasti právomoci, vydávania a vzájomnej spolupráce, dohodli sa takto:

Článok 1**Všeobecné ustanovenia**

1. Na účely tohto dohovoru je podvodom dotýkajúcim sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev
 - a) v súvislosti s výdavkami každý úmyselný čin alebo opomenutie súvisiace s
 - používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok odcudzenie alebo protiprávne zadržanie finančných prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene,
 - nezverejnením informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, ktoré má rovnaký účinok,
 - nesprávnym použitím týchto finančných prostriedkov na iné účely, ako sú tie, na ktoré boli pôvodne vyčlenené,
 - b) v súvislosti s príjmami každý úmyselný čin alebo opomenutie súvisiace s
 - používaním alebo predkladaním nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov, ktoré majú za následok nezákonný úbytok prostriedkov zo všeobecného rozpočtu Európskych spoločenstiev alebo z rozpočtov spravovaných Európskymi spoločenstvami alebo v ich mene,
 - nezverejnením informácií v rozpore s konkrétnou povinnosťou, ktoré má rovnaký účinok,
 - nesprávnym použitím právoplatne nadobudnutého zisku, ktoré má rovnaký účinok.
2. S výhradou článku 2 ods. 2 každý členský štát prijme nevyhnutné a náležité opatrenia na začlenenie odseku 1 do svojich vnútroštátnych trestnoprávnych noriem s tým účinkom, že konanie v ňom uvedené sa bude považovať za trestný čin.
3. S výhradou článku 2 ods. 2 každý členský štát prijme tiež nevyhnutné opatrenia zabezpečujúce, aby sa úmyselné vyhotovenie alebo predloženie nepravých, nesprávnych alebo neúplných výkazov alebo dokumentov s účinkom uvedeným v odseku 1 ustanovilo ako trestný čin, ak už nie je trestné ako hlavný trestný čin alebo ako spoluúčasť, navádzanie alebo pokus o spáchanie podvodu podľa definície uvedenej v odseku 1.
4. Úmyselnú povahu činu alebo opomenutia uvedeného v odsekoch 1 a 3 možno odvodiť z objektívnych, skutkových okolností.

Článok 2

Tresty

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia zabezpečujúce, aby sa za konanie uvedené v článku 1 a za spoluúčasť, navádzanie alebo pokus o konanie uvedené v článku 1 ods. 1 ukladali účinné, úmerné a odstrašujúce tresty, ktoré by prinajmenšom v prípadoch závažného podvodu zahŕňali aj tresty odňatia slobody s možnosťou extradície, pričom za závažný podvod sa považuje podvod týkajúci sa minimálne sumy, ktorej výšku stanoví každý členský štát. Táto minimálna suma nesmie presiahnuť 50 000 ECU.
2. V prípadoch drobných podvodov, v ktorých celková suma nepresahuje 4 000 ECU a v ktorých podľa právnych predpisov členského štátu nejde o osobitne závažné okolnosti, môže členský štát stanoviť iné druhy trestov, ako sú tresty ustanovené v odseku 1.
3. Rada Európskej únie môže jednomyselným rozhodnutím zmeniť sumu uvedenú v odseku 2.

Článok 3

Trestná zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia umožňujúce ustanoviť trestnú zodpovednosť vedúcich pracovníkov podnikov alebo osôb oprávnených prijímať rozhodnutia alebo vykonávať riadiace právomoci v podniku v súlade so zásadami jeho vnútroštátneho právneho poriadku v prípade podvodov dotýkajúcich sa finančných záujmov Európskeho spoločenstva podľa článku 1 spáchaných im podriadenou osobou konajúcou v mene obchodnej spoločnosti.

Článok 4

Právomoc

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy podľa článku 1 a článku 2 ods. 1, ak
 - podvod, účasť na podvode alebo pokus o podvod dotýkajúci sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev bol celkom alebo sčasti spáchaný na jeho území vrátane podvodu, z ktorého zisk plynul na tomto území,
 - osoba nachádzajúca sa na jeho území vedome napomáha alebo navádza na spáchanie takéhoto podvodu na území ktoréhokoľvek iného štátu,
 - páchatel je občanom dotknutého členského štátu, ak právny poriadok tohto členského štátu vyžaduje, aby takéto konanie bolo trestné aj v tej krajine, v ktorej k nemu došlo.
2. Každý členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v článku 11 ods. 2 vyhlásiť, že nebude uplatňovať pravidlo ustanovené v tretej zarážke odseku 1 tohto článku.

Článok 5

Vydávanie a trestné stíhanie

1. Každý členský štát, ktorého právny poriadok neumožňuje vydávať jeho vlastných občanov, prijme nevyhnutné opatrenia na založenie svojej právomoci pre trestné činy podľa článku 1 a článku 2 ods. 1, ak ich spáchajú jeho občania mimo jeho územia.
2. Každý členský štát, ktorého občan je obvinený, že na území druhého členského štátu spáchal trestný čin spojený s konaním uvedeným v článku 1 a článku 2 ods. 1, a ktorý nevydá túto osobu druhému členskému štátu len z dôvodu jeho štátnej príslušnosti, postúpi tento prípad v odôvodnených prípadoch svojim príslušným orgánom na účely trestného stíhania. S cieľom umožniť trestné stíhanie sa spisy, informácie a vecné dôkazy odovzdávajú v súlade s postupmi ustanovenými v čl. 6 Európskeho dohovoru o vydávaní. Dožadujúci členský štát je informovaný o začatí trestného stíhania a jeho výsledku.
3. Členský štát nesmie odmietnuť vydanie v prípade podvodu dotýkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev len z toho dôvodu, že sa týka colného alebo daňového trestného činu.
4. Na účely tohto článku sa pojem občania členského štátu vykladá v súlade s vyhláseniami tohto štátu podľa článku 6 ods. 1 písm. b) Európskeho dohovoru o vydávaní a odseku 1 písm. c) uvedeného článku.

Článok 6

Spolupráca

1. Ak je podvod podľa článku 1 trestným činom a dotýka sa aspoň dvoch členských štátov, tieto štáty účinne spolupracujú pri vyšetrovaní, trestnom stíhaní a ukladaní trestu, napríklad prostredníctvom vzájomnej právnej pomoci, vydávania, odovzdávania konania alebo výkonu trestov vynesených v inom členskom štáte.
2. V prípade, že právomoc a možnosť účinne stíhať trestný čin založený na tých istých okolnostiach má niekoľko členských štátov, tieto členské štáty spolupracujú pri rozhodovaní o tom, ktorý z nich bude stíhať páchateľa alebo páchateľov, aby tam, kde je to možné, bolo stíhanie sústredené len v jednom z týchto členských štátov.

Článok 7

Ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci)

1. Členské štáty vo svojich vnútroštátnych trestnoprávných predpisoch uplatňujú zásadu ne bis in idem, podľa ktorej osoba, proti ktorej bolo v jednom členskom štáte vedené a právoplatne ukončené súdne konanie, nemôže byť stíhaná v inom členskom štáte pre rovnaké skutky pod podmienkou, že ak jej bol uložený trest, tento trest bol už vykonaný, práve sa vykonáva alebo podľa právneho poriadku odsudzujúceho štátu ho už nie je možné vykonať.
2. Členský štát môže pri predkladaní oznámenia uvedeného v článku 11 ods. 2 vyhlásiť, že nebude viazaný odsekom 1 tohto článku v jednom alebo vo viacerých z týchto prípadov:
 - a) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, sa stali úplne alebo sčasti na jeho vlastnom území; v druhom prípade sa táto výnimka neuplatňuje vtedy, ak sa tieto skutky stali sčasti na území členského štátu, kde bol rozsudok vydaný,
 - b) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, sú trestným činom namiereným proti bezpečnosti alebo iným rovnako zásadným záujmom tohto členského štátu,
 - c) ak skutky, ktoré boli predmetom rozsudku vydaného v zahraničí, spáchal činiteľ členského štátu v rozpore s jeho úradnými povinnosťami.
3. Výnimky, ktoré môžu byť predmetom vyhlásenia podľa odseku 2 sa neuplatnia, ak členský štát, ktorého sa týkajú tie isté skutky, požiadal iný členský štát o začatie trestného stíhania alebo povolil vydanie dotknutej osoby.
4. Príslušné dvojstranné alebo mnohostranné dohody uzatvorené medzi členskými štátmi a príslušné vyhlásenie zostávajú týmto článkom nedotknuté.

Článok 8

Súdny dvor

1. Každý spor medzi členskými štátmi týkajúci sa výkladu alebo vykonávania tohto dohovoru musí najprv preskúmať rada v súlade s postupom ustanoveným v hlave VI Zmluvy o Európskej únii s cieľom dosiahnuť riešenie.
Ak sa do šiestich mesiacov nedosiahne žiadne riešenie, účastník sporu môže vec postúpiť Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.
2. Každý spor medzi jedným alebo viacerými členskými štátmi a Komisiou Európskych spoločenstiev týkajúci sa uplatňovania článku 1 alebo 10 tohto dohovoru, ktorý sa nepodarilo vyriešiť rokovaním, možno postúpiť Súdnemu dvoru.

Článok 9

Vnútroštátne právne predpisy

Žiadne ustanovenie tohto dohovoru nebráni členským štátom prijať vnútroštátne právne predpisy, ktoré idú nad rámec záväzkov vyplývajúcich z tohto dohovoru.

Článok 10

Odvzdávanie

1. Členské štáty odovzdajú Komisii Európskych spoločenstiev text ustanovení, ktorými do svojho vnútroštátneho právneho poriadku začlenili záväzky vyplývajúce z ustanovení tohto dohovoru.
2. Na účely uplatňovania tohto dohovoru vysoké zmluvné strany v rámci Rady Európskej únie určia, ktoré informácie si členské štáty budú oznamovať alebo vymieňať medzi sebou navzájom alebo s komisiou, ako aj príslušné dojednania.

Článok 11

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor podlieha prijatiu členskými štátmi v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.
2. Členské štáty oznámia generálnemu tajomníkovi Rady Európskej únie splnenie svojich ústavných požiadaviek na prijatie tohto dohovoru.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť 90 dní odo dňa, keď si formálnu povinnosť predložiť oznámenie uvedené v odseku 2 splní posledný členský štát.

Článok 12

Prístup

1. Tento dohovor je otvorený na prístup každému štátu, ktorý sa stane členským štátom Európskej únie.
2. Znenie tohto dohovoru v jazyku prístupujúceho štátu vyhotovené Radou Európskej únie je autentické.
3. Listiny o prístupe sa uložia u depozitára.
4. Tento dohovor nadobudne platnosť pre každý štát, ktorý k nemu pristúpi, po uplynutí 90 dní od uloženia jeho listiny o prístupe alebo dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru, ak tento dohovor v čase uplynutia uvedenej 90-dňovej lehoty ešte nenadobudol platnosť.

Článok 13

Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.
2. Depozitár uverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informácie o prijatiach a prístupeniach, vyhláseniach a výhradách a akékoľvek iné oznámenia týkajúce sa dohovoru.

Dané v Bruseli dvadsiateho šiesteho júla tisícdeväťstodeväťdesiatpäť v jednom pôvodnom vyhotovení v anglickom, dánskom, fínskom, francúzskom, holandskom, gréckom, írskom, nemeckom, portugalskom, španielskom, švédskom a talianskom jazyku, pričom každý text má rovnakú platnosť; toto pôvodné vyhotovenie zostane uložené v archíve generálneho sekretariátu Rady Európskej únie.

K oznámeniu č. 703/2004 Z. z.**CONVENTION****Drawn up on the basis of Article K.3 of the Treaty on European Union,
on the protection of the European Communities' financial interests**

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 26 July 1995;

DESIRING to ensure that their criminal laws contribute effectively to the protection of the financial interests of the European Communities;

NOTING that fraud affecting Community revenue and expenditure in many cases is not confined to a single country and is often committed by organized criminal networks;

CONVINCED that protection of the European Communities' financial interests calls for the criminal prosecution of fraudulent conduct injuring those interests and requires, for that purpose, the adoption of a common definition;

CONVINCED of the need to make such conduct punishable with effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, without prejudice to the possibility of applying other penalties in appropriate cases, and of the need, at least in serious cases, to make such conduct punishable with deprivation of liberty which can give rise to extradition;

RECOGNIZING that businesses play an important role in the areas financed by the European Communities and that those with decision-making powers in business should not escape criminal responsibility in appropriate circumstances;

DETERMINED to combat together fraud affecting the European Communities' financial interests by undertaking obligations concerning jurisdiction, extradition, and mutual cooperation,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

Article 1**General provisions**

1. For the purposes of this Convention, fraud affecting the European Communities' financial interests shall consist of:

- (a) in respect of expenditure, any intentional act or omission relating to:
- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the misappropriation or wrongful retention of funds from the general budget of the

European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,

- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- the misapplication of such funds for purposes other than those for which they were originally granted;

(b) in respect of revenue, any intentional act or omission relating to:

- the use or presentation of false, incorrect or incomplete statements or documents, which has as its effect the illegal diminution of the resources of the general budget of the European Communities or budgets managed by, or on behalf of, the European Communities,
- non-disclosure of information in violation of a specific obligation, with the same effect,
- misapplication of a legally obtained benefit, with the same effect.

2. Subject to Article 2 (2), each Member State shall take the necessary and appropriate measures to transpose paragraph 1 into their national criminal law in such a way that the conduct referred to therein constitutes criminal offences.

3. Subject to Article 2 (2), each Member State shall also take the necessary measures to ensure that the intentional preparation or supply of false, incorrect or incomplete statements or documents having the effect described in paragraph 1 constitutes a criminal offence if it is not already punishable as a principal offence or as participation in, instigation of, or attempt to commit, fraud as defined in paragraph 1.

4. The intentional nature of an act or omission as referred to in paragraphs 1 and 3 may be inferred from objective, factual circumstances.

Article 2**Penalties**

1. Each Member State shall take the necessary measures to ensure that the conduct referred to in Article 1, and participating in, instigating, or attempting the conduct referred to in Article 1 (1), are punishable by effective, proportionate and dissuasive criminal penalties, including, at least in cases of serious fraud, penalties involving deprivation of liberty which can give rise to extradition, it being understood that serious fraud shall be considered to be fraud involving a minimum amount to be set in each Member

State. This minimum amount may not be set at a sum exceeding ECU 50 000.

2. However in cases of minor fraud involving a total amount of less than ECU 4 000 and not involving particularly serious circumstances under its laws, a Member State may provide for penalties of a different type from those laid down in paragraph 1.

3. The Council of the European Union, acting unanimously, may alter the amount referred to in paragraph 2.

Article 3

Criminal liability of heads of businesses

Each Member State shall take the necessary measures to allow heads of businesses or any persons having power to take decisions or exercise control within a business to be declared criminally liable in accordance with the principles defined by its national law in cases of fraud affecting the European Community's financial interests, as referred to in Article 1, by a person under their authority acting on behalf of the business.

Article 4

Jurisdiction

1. Each Member State shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Article 1 and 2 (1) when:

- fraud, participation in fraud or attempted fraud affecting the European Communities' financial interests is committed in whole or in part within its territory, including fraud for which the benefit was obtained in that territory,
- a person within its territory knowingly assists or induces the commission of such fraud within the territory of any other State,
- the offender is a national of the Member State concerned, provided that the law of that Member State may require the conduct to be punishable also in the country where it occurred.

2. Each Member State may declare, when giving the notification referred to in Article 11 (2), that it will not apply the rule laid down in the third indent of paragraph 1 of this Article.

Article 5

Extradition and prosecution

1. Any Member State which, under its law, does not extradite its own nationals shall take the necessary measures to establish its jurisdiction over the offences it has established in accordance with Articles 1 and 2 (1), when committed by its own nationals outside its territory.

2. Each Member State shall, when one of its nationals is alleged to have committed in another Member State a criminal offence involving the conduct described in Articles 1 and 2 (1), and it does not

extradite that person to that other Member State solely on the ground of his or her nationality, submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution if appropriate. In order to enable prosecution to take place, the files, information and exhibits relating to the offence shall be transmitted in accordance with the procedures laid down in Article 6 of the European Convention on Extradition. The requesting Member State shall be informed of the prosecution initiated and of its outcome.

3. A Member State may not refuse extradition in the event of fraud affecting the European Communities' financial interests for the sole reason that it concerns a tax or customs duty offence.

4. For the purposes of this Article, a Member State's own nationals shall be construed in accordance with any declaration made by it under Article 6 (1) (b) of the European Convention on Extradition and with paragraph 1 (c) of the Article.

Article 6

Cooperation

1. If a fraud as defined in Article 1 constitutes a criminal offence and concerns at least two Member States, those States shall cooperate effectively in the investigation, the prosecution and in carrying out the punishment imposed by means, for example, of mutual legal assistance, extradition, transfer of proceedings or enforcement of sentences passed in another Member State.

2. Where more than one Member State has jurisdiction and has the possibility of viable prosecution of an offence based on the same facts, the Member States involved shall cooperate in deciding which shall prosecute the offender or offenders with a view to centralizing the prosecution in a single Member State where possible.

Article 7

Ne bis in idem

1. Member States shall apply in their national criminal laws the 'ne bis in idem' rule, under which a person whose trial has been finally disposed of in a Member State may not be prosecuted in another Member State in respect of the same facts, provided that if a penalty was imposed, it has been enforced, is actually in the process of being enforced or can no longer be enforced under the laws of the sentencing State.

2. A Member State may, when giving the notification referred to in Article 11 (2), declare that it shall not be bound by paragraph 1 of this Article in one or more of the following cases:

- (a) if the facts which were the subject of the judgement rendered abroad took place on its own territory either in whole or in part; in the latter case this exception shall not apply if those facts took place partly on the territory of the Member State where the judgement was rendered;

- (b) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad constitute an offence directed against the security or other equally essential interests of that Member State;
- (c) if the facts which were the subject of the judgment rendered abroad were committed by an official of the Member State contrary to the duties of his office.

3. The exceptions which may be the subject of a declaration under paragraph 2 shall not apply if the Member State concerned in respect of the same facts requested the other Member State to bring the prosecution or granted extradition of the person concerned.

4. Relevant bilateral or multilateral agreements concluded between Member States and relevant declarations shall remain unaffected by this Article.

Article 8

Court of Justice

1. Any dispute between Member States on the interpretation or application of this Convention must in an initial stage be examined by the Council in accordance with the procedure set out in Title VI of the Treaty on European Union with a view to reaching a solution.

If no solution is found within six months, the matter may be referred to the Court of Justice of the European Communities by a party to the dispute.

2. Any dispute between one or more Member States and the Commission of the European Communities concerning the application of Article 1 or 10 of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation may be submitted to the Court of Justice.

Article 9

Internal provisions

No provision in this Convention shall prevent Member States from adopting internal legal provisions which go beyond the obligations deriving from this Convention.

Article 10

Transmission

1. Member States shall transmit to the Commission of the European Communities the text of the provisions transposing into their domestic law the obligations imposed on them under the provisions of this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, the High Contracting Parties shall

determine, within the Council of the European Union, the information to be communicated or exchanged between the Member States or between the Member States and the Commission, and also the arrangements for doing so.

Article 11

Entry into force

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the Secretary-General of the Council of the European Union of the completion of their constitutional requirements for adopting this Convention.

3. This Convention shall enter into force 90 days after the notification, referred to in paragraph 2, by the last Member State to fulfil that formality.

Article 12

Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a member of the European Union.

2. The text of this Convention in the language of the acceding State, drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. Instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Convention shall enter into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force at the time of expiry of the said period 90 days.

Article 13

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the Official Journal of the European Communities information on the progress of adoptions and accessions, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

